

ДѢЯНІЯ ТА НА СВЯТЫ-ТѢ АПОСТОЛЫ.

Вз друго время, кога Апостолъ Петръ изцѣли одного хромого при врата-та на Іерусалимскій храмъ, и на това чѣдо сѣ стече много народъ, пакъ съ една проповѣдь Петръ обърна камъ Хрїста пать тысящъ человекъ.

Іудеи-тѣ, кои-то не вѣрваха, нато желаша да възспратъ распространенїе-то на ученїе-то Хрїстово, въздвигнаха гоненїе прьво на Апостолы-тѣ, а подыръ и на всичкы-тѣ вѣрващы въ Хрїста въ Іерусалимъ. Апостоли-тѣ претръпѣха заключенїе въ тьмница и раны: а прьвый Дїаконъ Стефанъ убитъ съ каменїе.

Нъ Богъ обърна това гоненїе въ полза на Хрїстіанство-то: понеже тїи, кои-то сѣ распрьстнаха изъ Іерусалима, заради гоненїе-то, распространваха ученїе-то Хрїстово въ другы мѣста.

Савлъ, единъ отъ гонителе-тѣ, като отиваше въ Дамаскъ, внезапно видѣ въ отворены-тѣ небеса Господа Исуса, кои-то мѣ рече: Савле, Савле, що М а гониши? съ това явленїе Самъ си Господь обърна Савла камъ Себеси, и го направи Неговъ Апостолъ. Той сѣ крести въ Дамаскъ, и стана ревностенъ проповѣдникъ на Хрїстова-та вѣра, подъ имя Павелъ.

Корнилій, сотникъ на Римска-та войска, непросвѣщенъ съ чисто познанїе на истинного Бога, нъ побоженъ и благодворецъ, по Ангелово наставленїе, повыка у тѣхъ Апостола Петра, за да чѣе отъ него слово-то спасенїа. Кога-то Апостолъ Петръ проповѣдываше немѣ и на оныя, що вѣха у тѣхъ, за страданїе-то, смърть-та и възкресенїе-то на